

ECOURI DIN VALE

Publicația Comunității Catolice „Sf. Mihail” Valea Mare,
Ediție nouă - Nr. 32, Decembrie 2020

CRĂCIUN FERICIT!

LA MULȚI ANI!

Ecouri din Vale

Decembrie 2020

*Publicație trimestrială a
Parohiei Valea Mare*

Grup Redacțional

Pr. Iosif Dămătăr

Pr. Eduard-Paul Amariei

Iuliana Bulai

Eliza Bărbuță

Luiza Farțade

Fotografi:

Luiza Farțade

Ciprian Doboș

Tehnoredactare:

Pr. Eduard-Paul Amariei

Adresa redacției:

Parohia Romano-Catolică,

Str. Parohiei nr. 1,

607170 Valea Mare,

Faraoani, jud. Bacău,

tel. 0234 254 016

www.parohiavaleamare.ro

Facebook: Parohia Valea

Mare-Faraoani

Tipar:

Bacprint, Bacău

tel. 0234 571 030

Sumar

Un an diferit se apropie de final

Eu sunt în mijlocul vostru...

Anul sfântului Iosif

Un Crăciun domestic cu Isus

Acțiunea Catolică din Valea Mare

Cuvântul vieții

Ioan Duma „Binefăcătorul”

Pasiune...

Scrisoare pentru cei din sat

Mierea de albine...

Poliția vă recomandă!

Armistițiul de Crăciun

Crăciunul în versuri...

Gânduri de sfârșit de an

Urare

Din partea Primăriei

INFO: Diverse

Pagina cu umor

Rebus

Un an diferit se apropie de final

Anul 2020 se apropie de final și pentru mulți va rămâne un an greu de uitat. A fost un an marcat de pandemia Covid 19, când mulți oameni, din diverse regiuni ale lumii, au suferit și unii chiar au murit în spitale datorită acestui virus.

Cei care suntem în viață este bine să fim recunoscători Domnului, pentru că am depășit aceste vremuri de încercare.

În Biserica universală a fost propus ca model Sfântul Iosif, iar pe plan diecezan episcopul Iosif Păuleț ne invită să mergem împreună pe calea speranței.

Pe plan comunitar, viața și-a continuat cursul, dar nu ca înainte. Necesitatea distanțării fizice, purtarea măștii și dezinfectarea deasă i-a făcut pe unii să se izoleze și să rărească participarea la viața publică, inclusiv la viața sacramentală. Participarea la Liturghie și la diverse celebrări a continuat, dar cu un număr ceva mai scăzut de credincioși.

Anul acesta au fost în biserica noastră 8 botezuri și s-au întemeiat două noi familii. Alte cupluri au început pregătirea pentru căsătorie în Postul Mare, dar din

cauza pandemiei, au amânat căsătoria pentru anul viitor.

Cei 11 copii care au început toamna trecută pregătirea pentru Prima Sfântă Împărtășanie, l-au primit pentru prima dată pe Isus euharisticul în ultima duminică din luna iulie.

Unul dintre aspectele pozitive ale acestui an este că au fost doar 24 înmormântări (spre deosebire de 2019, când au fost 52) și sperăm că prevenția sanitară ne va ajuta pe cât mai mulți dintre noi să prelungim numărul anilor vieții.

Ne bucurăm că începând cu luna septembrie avem în comunitate un nou părinte vicar, în persoana părintelui nou sfințit Amariei Paul Eduard și îi dorim să aibă un apostolat rodnic și îndelungat în comunitatea noastră.

Începând cu sărbătoarea Neprihănitei Zămisliri (8 decembrie), comunitatea noastră are un nou diacon, în persoana studentului teolog Iulian Cochior. Suntem invitați să ne rugăm în continuare pentru el, pentru a-și împlini cât mai bine misiunea de diacon și într-o zi să poată deveni preot al sfintei Biserici Catolice.

Un părinte prieten a publicat un mesaj interesant pe pagina sa de facebook, invitând pe creștini să nu aștepte mai mult vaccinul anti-covid decât pe Pruncul divin. La final scria: „M-A SUNAT UN PREOT din zona Bacăului și mi-a confirmat că AU SOSIT în toate parohiile din bisericile catolice din lume MILIOANE DE DOZE DE VACCIN DE IERTARE, cu eficacitate 99,99%.

Distribuirea a început deja în scaunele de povezi. PERIOADA CEA MAI BUNĂ PENTRU ACEASTĂ VACCINARE este înainte cu o săptămână de noaptea Crăciunului. Și mi-a mai spus preotul să vă spun că ar fi bine să vă grăbiți să vă vaccinați din timp, pentru că în parohia lui nu are mai mulți medici care pot administra acest vaccin, iar el este singur. Să nu spuneți că nu v-am zis”. Merită să luăm și noi în serios această invitație și în aceste zile să ne apropiem cu încredere de sfintele sacramente. Din recomandările primite de la Episcopie, dacă nu se agravează situația pandemiei pe plan zonal, în luna ianuarie vom vizita familiile care doresc să primească binecuvântarea casei. Dacă cineva este în izolare, sau nu poate primi preotul în prima parte a lunii ianuarie, ne poate anunța și vom putea reprograma în altă perioadă binecuvântarea casei.

Vă dorim tuturor un Crăciun fericit, binecuvântat de Pruncul Isus, care s-a născut la Betleem cu mai bine de 2000 ani în urmă, dar dorește să găsească mereu un loc și în sufletul nostru!

La mulți ani!

Al dumneavoastră paroh,
pr. Iosif Dămățar

„Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește” (Lc 22, 26b).

Acestea sunt cuvintele cu care am început slujirea în această comunitate, ca și întreaga mea slujire de preot.

Când citiți aceste rânduri, deja sunt puțin peste trei luni de când slujesc în comunitatea din Valea Mare și, cu siguranță, v-ați făcut o oarecare idee despre persoana și slujirea mea. Probabil sunt dintre voi care aveau mult mai multe așteptări de la mine și, poate, pe drept. Însă și eu, la fel ca fiecare, nu sunt altceva decât un simplu om, cu slăbiciuni, lipsuri, limite. Nu mă scuz prin acestea, ci vreau să mă străduiesc mai mult, iar asta nu pentru a fi pe placul cuiva, afară de Dumnezeu. Lui vreau să-i plac; Lui, care mi-a încredințat slujirea în mijlocul vostru; Lui, care mi-a dat puterea harului său; Lui, care a revărsat asupra mea pe Duhul Sfânt; Lui, care mi-a încredințat Evanghelia sa. De aceea pot să spun din toată ființa mea: tot ce sunt, sunt prin harul Său! Astfel, cred că ceea ce le spunea sfântul apostol Paul corintenilor ar trebui să vă spun și eu vouă: *când am venit la voi, am venit să vă vestesc misterul lui Dumnezeu, nu prin măiestria cuvântului sau prin înțelepciune.*

Într-adevăr, n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe acesta răstignit.

Eu însumi am venit la voi în slăbiciune, cu frică și cuprins de neliniște, iar cuvântul meu și predica mea n-au constatat

în discursuri convingătoare ale înțelepciunii omenеști, ci în adevărarea Duhului și a puterii, astfel încât credința voastră să fie [bazată] nu pe înțelepciunea oamenilor; ci pe puterea lui Dumnezeu (1Cor 2, 1-5).

De aceea nici nu pot să zic că mi-am făcut planuri. Planul este unul singur: să fac voința Lui. Însă vreau ca împreună și, mai ales, cu ajutorul vostru să parcurgem un drum frumos și rodnic spre Împărăția lui Dumnezeu, un drum pe care să-L cunoaștem și să-l iubim din ce în ce mai mult pe cel care ne-a chemat.

Eu vreau și mă voi strădui! Rugați-vă pentru mine pentru a fi vrednic, pentru a lucra cu bucurie și pentru a fi după inima sa.

Succes tuturor, inimi luminate de Duhul Sfânt și devotament în trăirea și slujirea Evangheliei!

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Al vostru părinte vicar,
Eduard-Paul Amariei

Anul Sfântului Iosif, stabilit de Papa Francisc

Cu prilejul împlinirii a 150 de ani de când Papa Pius al IX-lea, în anul 1870, l-a proclamat pe Sfântul Iosif patron al Bisericii Universale, a fost publicată scrisoarea apostolică a Papei Francisc intitulată „Patris corde” (Cu inimă de Tată). Prin acest document, Sfântul Părinte stabilește „Anul Sfântului Iosif”, soțul Sfintei Fecioare Maria și patronul Bisericii Universale, precizează Vatican News în știrea semnată de Anca Mărtinaș, preluată în continuare.

„Părinte iubit, tată plin de tandrețe, de ascultare și de acceptare; un tată plin de curaj creativ, harnic, mereu în umbră”. Cu aceste cuvinte îl descrie Papa Francisc pe Sfântul Iosif în scrisoarea apos-

toică „Patris corde”. Scrisoarea este publicată la 8 decembrie, în solemnitatea „Neprihănită Zămislire”, deoarece, la 8 decembrie 1870, în urmă cu 150 de ani, Papa Pius al IX-lea îl proclama pe Sfântul Iosif patron al Bisericii Universale.

Pentru a marca această aniversare, Papa Francisc a stabilit Anul sfântului Iosif, un an special dedicat tatălui purtător de grijă (ocrotitor) al lui Isus, pe care Fericitul Papă Pius al IX-lea l-a declarat, prin decretul „Quemadmodum Deus”, semnat la 8 decembrie 1870, patron al Bisericii Universale.

Pe fundalul scrisorii apostolice se află pandemia de Covid-19 care - scrie Papa Francisc - ne-a făcut să înțelegem importanța oamenilor obișnuiți care, departe de lumina reflectoarelor, își exercită răbdarea în fiecare zi, însuflă speranța și ne fac să înțelegem importanța responsabilității împărtășite.

Deși Sfântul Iosif este o prezență care trece neobservată, o prezență zilnică, discretă și ascunsă, cu toate acestea el este un protagonist de neegalat în istoria mântuirii. De fapt - explică pontiful în document - Sfântul Iosif și-a exprimat în mod concret paternitatea prin faptul că a făcut din propria viață o dăruire de sine prin dragostea pusă în slujba lui Mesia. Din acest motiv - scrie pontiful - el „a fost întotdeauna foarte iubit de poporul creștin”.

Oprindu-se asupra importanței Sfântului Iosif în viața Mântuitorului, Papa Francisc a explicat că, în el, „Isus a văzut duișia lui Dumnezeu”, cea care „ne

face să ne acceptăm slăbiciunea”, prin care se realizează majoritatea planurilor divine. De fapt, Dumnezeu „nu ne condamnă, ci ne iese în întâmpinare, ne îmbrățișează, ne susține și ne iartă”.

Sfântul Iosif este, de asemenea, un tată în ascultare față de Dumnezeu: prin acceptarea voinței lui Dumnezeu, prin acel „așa să fie” prin care îi salvează pe Maria și pe Isus. El îl învață pe Fiul său să „facă voia Tatălui”, colaborând la „marele mister al Răscumpărării”.

În același timp, Sfântul Iosif este un „tată al primirii”, pentru că „o întâmpină pe Maria fără condiții preventive”, un gest important și astăzi „în această lume în care este evidentă violența psihologică, verbală și fizică împotriva femeilor” - evidențiază Papa Francisc.

Totodată, soțul Sfintei Fecioare Maria este cel care, având încredere în Domnul, acceptă în viața sa evenimente pe care nu le înțelege, cu acel curaj și cu acea forță care derivă de la Duhul Sfânt.

Este ca și cum Dumnezeu ne-ar fi repetat, prin exemplul vieții Sfântului Iosif, îndemnul: „Nu vă fie teamă!”, deoarece „credința dă sens oricărui eveniment fericit sau trist”.

Primirea practică de tatăl purtător de grijă a lui Isus „ne îndeamnă să îi primim pe alții, fără excluziune, așa cum sunt”, cu o „preferință față de cei din urmă”.

Scrisoarea apostolică „Patris corde” evidențiază, de asemenea, „curajul creator” al Sfântului Iosif, care „știe să transforme o problemă într-o oportunitate, punându-și întotdeauna încrederea în primul rând în Providență”.

Sfântul Iosif se confruntă cu „problemele concrete” ale familiei sale, asemenea altor familii din lume, în special cele ale migranților.

Tată purtător de grijă pentru Isus și ocrotitor al Fecioarei Maria, Sfântul Iosif nu poate să nu fie ocrotitor al Bisericii, al maternității sale și al Trupului lui Cristos: fiecare persoană nevoiașă este „Copilul” pe care sfântul Iosif îl ocrotește, de la el putând învăța „să iubească Biserica și pe cei săraci”.

Tâmplar onest, soțul Sfintei Fecioare Maria ne învață, de asemenea, „valoarea, demnitatea și bucuria” de a mânca pâinea care este rod al propriei munci. Această trăsătură a tatălui purtător de grijă a lui Isus îi oferă pontifului ocazia de a lansa un apel în favoarea muncii care a devenit „o problemă socială urgentă” chiar și în țările cu un anumit nivel de bunăstare. „Este necesar să înțelegem” - scrie Papa Francisc - „sensul muncii care dă demnitate”, care devine participare la însăși „lucrarea de mântuire”.

De aceea, îndemnul Papei Francisc adresat întregii lumi este „de a redescoperi valoarea, importanța și necesitatea muncii”, astfel încât „să se dea naștere unei noi normalități, în care nimeni să nu fie exclus”.

Referindu-se în special la înrăutățirea situației în privința locurilor de muncă, din cauza șomajului, în contextul pandemiei de Covid-19, Sfântul Părinte solicită angajare din partea tuturor, astfel încât să respingem cu hotărâre lipsa locurilor de muncă.

Papa Francisc s-a oprit și asupra situației din societatea actuală în care „copiii par adesea orfani de tați”, îndemnând la urmarea exemplului Sfântului Iosif care „a știut să iubească în mod extraordinar de liber”, punându-i în centrul vieții sale pe Isus și pe Maria. Figura sa - subliniază Papa Francisc - este foarte exemplară într-o lume care are nevoie de părinți, respingându-i pe stăpâni, pe cei care confundă autoritatea cu autoritarismul, slujirea cu servilismul, confruntarea cu opresiunea și forța cu distrugerea.

La punctul 10 al scrisorii apostolice „Patris corde”, Papa Francisc dezvăluie un obicei din viața lui: în fiecare zi, pontiful recită o rugăciune către Sfântul Iosif, luată dintr-o carte franceză de rugăciuni devoționale, din 1800, publicată de Congregația „Călugărițele lui Isus și ale Mariei”.

Este o rugăciune care exprimă devotamentul și încrederea față de Sfântul Iosif, conținând totodată o anumită provocare, deoarece se încheie cu cuvintele: „Pentru a nu se spune că te-am invocat degeaba, arată-mi că bunătatea ta este la fel de mare ca puterea ta”.

Scrisoarea apostolică „Patris corde” este însoțită de publicarea Decretului Penitențieriei Apostolice prin care se anunță „Anul Sfântului Iosif”, declarat de Papa Francisc, documentul informând cu privire la indulgențele speciale legate de acest an special.

Sursa: **Vatican News**,
8 decembrie 2020

Un Crăciun domestic cu Isus -meditație pentru suflet-

Dacă cineva ne-ar fi spus, cu câțiva ani în urmă, că în 2020, de Crăciun, va trebui să stăm acasă, în casă, izolați, de teama de a nu fi contagiați, întâmplător, de o persoană infectată cu un virus periculos, numit coronavirus, poate l-am fi trimis să-și trateze neliniștea la un medic specialist în domeniu. Dar, se spune că „viața bate filmul” și uneori evenimentele incredibile, imaginate de vreun regizor de film, devin realitate și ne găesc nepregătiți, neștiind cum să le gestionăm. Poate, niciodată nu ne-am preocupat mai mult decât acum de sănătatea noastră fizică, devenind tot mai sensibili la orice mic disconfort – simptom al vreunei disfuncționalități a organismului nostru sau a persoanei dragi de lângă noi. Ne-am trezit dintr-o dată că bunăstarea noastră fizică și psihică este foarte legată de bunăstarea globală a celui alt, de lângă noi. Coronavirusul nu este vizibil cu ochiul liber, dar este vizibilă boala pe care o provoacă, Covid 19, cu efectele ei uneori nocive.

La polul opus al temerii justificate de îmbolnăvire se află dorința firească de a fi împreună cu familia și cu prietenii și de a ne bucura de sărbătoarea Nașterii Domnului, cea mai sublimă, sfântă și terapeutică dintre toate, am spune noi. De asemenea, zgomotul spoturilor publicitare și ale ofertelor de la posturile de radio și TV, infinit depășite de internet, vor să ne sustragă de la nucleul sacru al Crăciunului, care nu se află sub brăduțul luminat din casă, natural sau artificial – de preferat pentru că ar putea fi folosit și la

anul, ci în promisiunea de „dincolo” a lui Dumnezeu. Se naște un prunc divin prin care Dumnezeu „își dă vâul la o parte”, devine mai vizibil, pentru a ne arăta că El este foarte aproape de orice om, poate fi privit, se lasă admirat, pipăit, îmbrățișat și iubit. Dintotdeauna a fost cu noi, dar ne-am dat seama de abia acum. După cum pruncușorul uman îi atrage ca un magnet pe părinți, pe frați și pe prietenii de familie, pentru că, dincolo de prezența sa fenomenală, mică, dar extraordinară, devine o speranță de bine, ca o asigurare de viață și o garanție a continuității convingerilor, valorilor, tradițiilor și o îmbogățire a relațiilor dintr-o familie normală, creștină, în mod asemănător, pruncușorul divin, asemenea unei stele de dimineată, luminează orice persoană, care se apropie cu sfilă și cu inimă deschisă, cu promisiunea verificabilă că lumea se poate schimba în bine.

E posibil ca acest coronavirus invizibil, încă insuficient analizat și cunoscut, să producă o lume nouă, poate mai atentă față de valoarea vieții și a demnității persoanei sau mai individualistă și materialistă decât până astăzi. Oricum, zorile unei lumi noi au apărut deja și omul nou, potrivit pentru aceasta, a început să-și contureze chipul. Nu știm exact cum va arăta, forma sa finală, poate omul robot din „Războiul stelelor” sau omul – discipol al lui Isus, croit după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Este Crăciunul! Se pare că bunul Dumnezeu ne oferă o altă șansă de a purta pe chipul nostru chiar chipul pruncușorului divin. Se spune, pe bună dreptate, și experții au demonstrat de mult, că două persoane care trăiesc împreună și se iubesc, încep să semene una cu cealaltă, nu doar în limbajul folosit și

în gesturile și reacțiile față de anumite evenimente familiale, ci și în ce privește fizionomia chipului. Ceva de genul acesta ar putea să se întâmple de Crăciun: apropierea sufletească de pruncul Isus, prin deschiderea inimii față de El, acceptarea căldurii trupușorului său fragil în familia noastră, în simplitate, în recunoștința față de Dumnezeu pentru lucrurile mici de care ne bucurăm, în seninătatea privirii, în mângâierea tandră, încurajatoare a celui aflat în suferință, toate acestea devin fragmente ale staulului, „căsuța inimii” în care pruncul Isus se simte dezmierdat, alintat și legănat. Așa cum virusul se poate transmite spontan, neintenționat, de la o persoană la alta, la fel se transmite și optimismul, bucuria, starea sufletească de bine, atenția și respectul față de diversitatea celui alt, eventual mai slab sau mai mic. Primul sentiment pe care ni-l dăruiește Crăciunul este că Dumnezeu se îngrijește de noi. Niciun om nu este exclus: „Nu duceți grijă, spunând: ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? După toate acestea se străduiesc neamurile. Știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele” (Mt 6,31-32). Al doilea sentiment – cadou, de Crăciun, este că, indiferent în ce situație sufletească sau trupească ne-am afla, Isus se apropie de noi, vine să ne găsească acasă sau ca pelerini prin lume, rătăciți, asemenea păstorului care lasă cele 99 de oi, pentru a se apropia, a pansa și a readuce în bucuria prezenței sale, unica oaie rătăcită. De aceea, el ne arată că valoarea fiecăruia dintre noi este sfântă, inestimabilă (Lc 15,4-6). Al treilea sentiment care ne este dăruit constă în „mărturia speranței”: grija pe care ne-o învață Isus este pentru a ști să avem o grijă maternă

de cei de lângă noi, să știm să dăm încredere și speranță oricărui om, „capabil de speranță”, pentru că am primit-o și în dar ar trebui să o dăruim” (Mt 20,8).

Crăciunul a venit, vine și va veni! Este adevărat că suntem timorați de acest Crăciun, la sfârșit de An 2020, de amenințarea unui virus dușman, dar ca oameni maturi, creștini responsabili de darul vieții pe care o primim continuu de la Dumnezeu, să trezim în noi bucuria adormită a Nașterii lui Isus și pruncul divin va dezarma și anihila forța oricărui dușman al vieții. Nimeni nu ne poate fura această speranță: că adevărata lume nouă a început odată cu Nașterea acestui Prunc neobișnuit, Rege al Universului, în ieslea din Betleem și când începem să imităm seninătatea, simplitatea, surâsul și sfințenia lui, în noi începe să se transfigureze și să se arate chipul omului nou, „omul lui Dumnezeu”.

Vă doresc din suflet un Crăciun frumos, de Nașterea lui Cristos!

Pr. Bernadin Duma

Acțiunea Catolică din Valea Mare - înaintăm împreună

Duminică, 6 decembrie, în cadrul sfintei Liturghii de seară, 68 de membri ai grupului de Acțiune Catolică din Valea Mare au ales să reînnoiască sau să depună adeziunea, alături de alte 44 de parohii, în asociația Acțiunea Catolică „Sf. Iosif” din Dieceza de Iași.

Acest moment solemn al adeziunii a fost pregătit printr-un program de reculegere, rugăciune și formare realizat pe sectoare, prin aprofundarea importanței temei și motto-ului anului asociativ și a responsabilității care reiese din alegerea de a fi activi în comunitate.

Sfânta Liturghie în cadrul căreia a avut loc adeziunea a fost celebrată de părintele nostru paroh, Iosif Dămătar, alături de părintele Mihai Roca, responsabil cu Oficiului pentru Cateheză din Dieceza de Iași, fost asistent spiritual al Acțiunii Catolice. În cuvântul de învățătură, părintele Mihai Roca a subliniat mesajul puternic pe care Acțiunea Catolică, prin activitățile ei, îl transmite în societate. Asemenea sfântului Petru, care a stat la școala lui Isus timp de trei ani, toți membrii Acțiunii Catolice sunt la școala lui Isus, recunosc cine este Domnul și recunosc cine sunt ei: o mare familie care așteaptă un cer nou. Părintele Mihai a continuat spunând: „...creați legături între voi, fiți o familie, susțineți-vă în această perioadă delicată pe care o trăim, iar cele patru laturi pe care le aveți în Acțiunea Catolică să vă susțină împreună ca să dați mărturie de credință pe care o aveți, de focul pe care îl aveți în inimă, de glasul vostru și de cuvântul frumos pe care îl transmiteți.

Să continuăm sărbătoarea de astăzi, să ne

bucurăm împreună, să ne rugăm Domnului, să celebrăm această sfântă Liturghie, să ne spunem cuvinte frumoase acum la această adeziune pe care să le păstrăm cu sfințenie în acest an asociativ”.

Sfânta Liturghie a continuat cu pronunțarea promisiunilor, în fața lui Dumnezeu și a comunității parohiale, prin care fiecare membru se angajează să colaboreze cu păstorii Bisericii în formarea creștină, mărturisirea credinței și propovăduirea Cuvântului în toate locurile, considerându-i pe toți frați și conlu-crând în spirit de caritate și comuniune.

Tema acestui an asociativ este preluată din Discursul Sfântului Ioan Paul al II-lea, patronul Acțiunii Catolice din România, adresat participanților la adunarea generală a Acțiunii Catolice din Italia: „Duc in altum! Duc in altum, Acțiunea Catolică! Ai curajul viitorului!” (26 aprilie 2002)

Ne propunem să înaintăm împreună: copii, tineri și adulți, sub îndrumarea păstorilor noștri, convinși de ajutorul permanent al lui Dumnezeu, după cum spune Sfântul apostol Paul: „Toate le pot în cel care mă întărește” (Fil 3, 14).

Bernadeta Moreanu

Cuvântul vieții Decembrie 2020

„Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?” (Ps 27, 1).

„La puțin timp după nașterea Mariane, medicii i-au diagnosticat o leziune cerebrală. Nu

avea nici să vorbească, nici să meargă. Am simțit că Dumnezeu ne cerea s-o iubim așa și ne-am aruncat în brațele sale de Tată”, scrie Alba, tânără mamă braziliană. Și continuă: „A trăit cu noi patru ani și a lăsat tuturor un mesaj de iubire. Nu am auzit niciodată din gura ei cuvintele tată și mamă, dar în tăcerea ei vorbea cu ochii, care aveau o lumină strălucitoare. N-am putut s-o învățăm să facă primii pași, dar ea ne-a învățat să facem primii pași în iubire, în renunțarea la noi înșine ca să iubim. Mariana a fost un dar al iubirii lui Dumnezeu pentru întreaga familie, pe care l-am putea rezuma într-o singură frază: iubirea nu se explică în cuvinte”.

Este ceea ce se întâmplă și azi cu fiecare dintre noi: în fața imposibilității

de a conduce întreaga noastră existență avem nevoie de lumină, chiar și de o licărire care arată calea de ieșire, pașii pe care să-i facem astăzi, spre salvarea unei vieți noi.”

„Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?”

Întinericul durerii, al fricii, al în-
doielii, al singurătății, al circum-
stanțelor „inamice” care zădărnicesc visele noastre este o experiență care se trăiește în fiecare punct al pământului și în orice epocă a istoriei umane, așa cum mărturisește această rugăciune veche conținută în cartea Psalmilor.

Probabil autorul este o persoană acuzată pe nedrept, abandonată de toată lumea, în așteptarea judecării. Se află în incertitudine din cauza unui destin amenințător, dar se încrede în Dumnezeu. Știe că El nu și-a abandonat poporul aflat în încercare, cunoaște acțiunea sa eliberatoare; de aceea va găsi în El lumina și va primi adăpost sigur și foarte solid.

Tocmai în conștientizarea fragilității sale, se deschide intimității cu Dumnezeu, întâmpină prezența Sa în propria viață și așteaptă cu încredere victoria definitivă asupra căilor imprevizibile ale iubirii Sale.

„Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?”

Acesta este momentul oportun pentru a reaprinde încrederea noastră în iubi-

rea Tatălui, care dorește fericirea fiilor săi. El este gata să se împovăreze de preocupările noastre, astfel încât să nu ne retragem în noi insine, ci să fim liberi să împărtășim cu ceilalți lumina noastră și speranța noastră.

Cuvântul Veții, așa cum scrie Chiara Lubich, ne conduce în călătorie din întuneric la lumină, de la „eu” la „noi”: „[...] Este o chemare ca să reînșuflețim credința: Dumnezeu există și mă iubește. [...] Întâlnesc o persoană? Trebuie să cred că, prin ea, Dumnezeu are să-mi spună ceva. Mă dedic unei munci? În acel moment continui să am încredere în iubirea Sa. Vine o durere: cred că Dumnezeu mă iubește. Vine o bucurie? Dumnezeu mă iubește. El este aici cu mine, este mereu cu mine, știe totul despre mine și împărtășește fiecare gând al meu, fiecare bucurie, fiecare dorință, duce împreună cu mine fiecare preocupare, fiecare încercare din viața mea. Cum să însuflețim din nou această certitudine? [...] Căutându-l în mijlocul nostru. El a promis că va fi acolo unde doi sau mai mulți sunt uniți în numele său. Să ne întâlnim, așadar, în iubirea reciprocă din Evanghelie, cu cei care trăiesc Cuvântul Vieții, să împărtășim experiențele și vom experimenta roadele acestei prezențe a sale: bucurie, pace, lumină, curaj. El va rămâne cu fiecare dintre noi și vom continua să-l simțim aproape și în acțiune în viața noastră de fiecare zi”.

Letizia Magri

Episcopul mărturisitor Ioan Duma, OFMConv., „Binefăcătorul”

Episcopul Ioan Duma se înscrie în rândul numeroșilor episcopi, preoți, persoane consacrate și laici, care au suferit pentru credință în anii persecuției comuniste, iar viața sa sfântă continuă să fie în preocuparea istoricilor și cercetătorilor bisericești.

Recent, preotul cercetător Fabian Doboș, directorul coordonator al Departamentului de Cercetare Istorică „Fericitul Anton Durcovici” al Episcopiei Romano-Catolice de Iași, a publicat o lucrare dedicată preotului martir Anton Bișoc, OFMConv., fostul coleg și confrate al episcopului Ioan Duma.

Câteva pagini din această valoroasă lucrare sunt dedicate corespondenței purtate de episcopul Ioan Duma, la data respectivă paroh la Parohia Târgu Jiu (1959-1981), în Arhieceza Romano-Catolică de București, cu preotul Anton „Benedict” Bișoc, internat de comuniști la Fundata; o mică localitate pierdută în Câmpia Bărăganului.

Pr. Anton Bișoc era un vechi prieten al episcopului Ioan Duma, care în perioada internării la Fundata a primit de la Târgu Jiu diferite ajutoare constând în lucruri de bază, inclusiv intenții de Liturghie, alimente etc.

Episcopul Duma devine astfel un martor prețios al ultimelor luni din viața confratelui său, angajat la Fundata în finalizarea traducerii Sfintei Scripturi, operă abandonată în anul 1949, data arestării, și al

cărei manuscris se păstrase, din ferire, la Hălăucești.

În scrisorile primite de la Fundata episcopul Ioan Duma a primit apelativul de „Binefăcătorul”, și că zilnic era pomenit de preotul Bișoc la memento, cât și de colegul acestuia de suferință, preotul Anton Dămoc.

Cei doi preoți internați la Fundata nu erau singurii care erau ajutați material și spiritual în perioada respectivă, o parte din ajutoare avându-l drept destinatar pe preotul martir franciscan Dumitru Lucaci, internat într-un sanatoriu din Sighetu Marmăției.

Din păcate, starea de sănătate a preotului Anton Bișoc s-a deteriorat brusc în vara anului 1960, iar înainte de trecerea la cele veșnice acesta a lăsat prin sora Electa, nepoata sa, câteva cuvinte testamentare pentru episcopul Duma: „Preascumpul meu confrate, te-am dorit mult, mult, mult! Fie voia Domnului.

Eu sunt în cale spre cer, spre Cel veșnic, unde te aștept cu dor. Iubire, iubire, iubire și pace doresc tuturor”.

A trecut la Domnul la 15 iulie 1960, însă episcopul Duma nu a putut lua parte la înmormântarea care a avut loc la Fundata. A primit totuși câteva fotografii de la înmormântare.

La 22 septembrie 1960 episcopul Ioan Duma scria superiorilor săi de la Roma, despre decesul „celui mai înțelept și celui mai sfânt preot al României [...] decedat la Fundata în adevărata faimă de sfințenie [...]”. Dorim ca Domnul să-l glorifice pe acest pământ, și sperăm să-l vedem beatificat”.

Sperăm ca „vocea” episcopului Ioan Duma să fie auzită, pentru ca să înceapă odată și odată cauza de beatificare a martirului Anton Bișoc.

Dr. Dănuț Doboș

Pasiune, perseverență, muncă și altruism!

Se știe dintotdeauna că biblioteca este centrul cultural al unei localități, pepiniera de unde își iau cunoștințele vârstarele tinere ale comunității. Însă ca în orice instituție, omul sfințește locul!

În urmă cu 5 ani, odată cu spațiul nou alocat Bibliotecii comunale Faraoani, am încropit și un mic muzeu de etnografie unde am adunat, din sat, mici obiecte meșteșu-gite de-a lungul anilor de strămoșii noștri.

Se spune că dacă stai lângă cineva mult timp, ajungi să-l cunoști mai bine. La fel am făcut și eu; cercetând încetul cu încetul am ajuns să descopăr comorile lucrate de bunicii noștri și să-mi doresc să fac și eu frumuseți asemenea lor. De la dorință la faptă au trecut 5 ani și, iată, astăzi rezultatul muncii noastre a ajuns să fie apreciat și să fie inclus în Dosarul cămășii cu alțiță, care va face din cămașa noastră un obiect protejat de UNESCO.

Drumul a fost lung și nu totdeauna ușor. Am organizat ateliere de țesut și cusut în bibliotecă, pentru a iniția copiii și tinerii în aceste meșteșuguri. Am făcut un parteneriat cu Școala populară de arte și meserii din Bacău pentru a le putea oferi diplome care să-i ajute și să-i încurajeze în arta lor. Am participat la multe expoziții și târguri pentru a ne promova munca. Una dintre eleve a participat la Olimpiada meșteșugurilor pentru copii, încercând să arate tuturor

frumusețea cămășii de Faraoani.

Am organizat șezători unde am adunat copiii, tinerii și adulții pentru ca împreună să se realizeze mai ușor schimbul dintre generații. Iar realizările nu au întârziat să apară.

Astfel azi putem spune că această frumoasă cămașă de Faraoani, cusută de bunicile noastre în urmă cu 100 de ani și care era dispărută, a reînviat și este și astăzi cusută de oamenii din sat, tinerii și adulții folosind materialele și tehnicile vechi: pânză de casă, lână, mărgelele, cusătura înfoiată bătrânească și croiul din 3 foi de pânză.

Astăzi, această cămașă cusută de Claudia Patrașcu sub îndrumarea mea, a fost aleasă ca fiind reprezentativă pentru comuna noastră și este inclusă în Dosarul pentru UNESCO, împreună cu o altă cămașă cusută de o doamnă cu rădăcini în satul Valea Mare, Angela Colbeanu, de asemenea membră a șezătorii noastre din Bacău, unde așteptăm oricând doritori să încerce aceste meșteșuguri.

Așa se scrie și se face istorie! O istorie

care își are rădăcinile în trecut, în munca bunicilor și străbunilor noștri și care a reușit să treacă prin veacuri nealterată, păstrată în lăzile de zestre, de unde noi am reușit să o scoatem la lumină! Bravo tuturor care au contribuit la o așa reușită, de la femeia care și-a deschis lada de zestre cu drag, până la cei care au avut dorința de a învăța și a coase!

Pentru că se apropie sărbătoarea Crăciunului vă doresc tuturor bucurie în suflute și dăruire în fapte pentru a fi demni de darul primit de la Dumnezeu prin Pruncul Isus!

Felicitas Farcaș-Lohan

Bibliotecar la Biblioteca comunală

Faraoani

Referent clasa țesut-cusut,

Școala populară de arte și meserii

Bacău

Scrisoare pentru cei din sat

Dragi consăteni, noi, cei plecați din țară, nu v-am uitat. Suntem izolați în țările unde am găsit un loc și am început să prindem rădăcini. Este greu, pentru că aceste rădăcini ar trebui să crească în satul nostru și nu de departe de el. Deseori ne simțim dezrădăcinați în țara noastră și, în același timp, nu bine-primiți în celelalte țări pentru că nu suntem de-ai lor. Cel puțin, o dată pe an mergeam acasă să stăm cu voi, iar plăcerea revederii era imensă. Nu pot să uit, abia iese pe poartă la mama acasă, revederile cu persoanele dragi din sat. Mă opream să

vorbesc cu toți cei pe care îi întâlneam, dornică fiind să aflu știri despre fiecare persoană în parte. Plimbându-mă prin sat, constatam cu plăcere că omul nostru de rând, sărac, dar foarte muncitor, dedică timp pentru florile din fața porților, acoperind cu tot ce e frumos în lumea asta sărăcia și suferința. Închid ochii și, cu bucurie, aud clopotele din sat care bat cu multă energie și ne mângâie auzurile cu sunetul lor. Acele clopote care, odată, atunci când eram copil, erau trase de sfoară tot timpul, iar pentru mine era o bucurie pentru că reușeam să particip și eu la aceste activități bisericești. Eu nu pot decât să mulțumesc satului pentru că, odată cu plecarea noastră din țară, am dus cu noi o bucată spirituală ruptă din inima satului. Oriunde voi merge, eu nu sunt o persoană de oriunde; port în inimă satul, cu pulsul lui cotidian, chiar de ne despart mii de kilometri. Și ne lipsiți mult de tot; tradițiile pe care aici nu le găsim, dar și Dumnezeuul nostru, cel al părinților noștri. Perioada de izolare ne împiedică să fim alături de voi, dar vă asigur că suntem împreună cu rugăciunile noastre.

M.A., Vocea diasporei

Sfatul medicului:

Mierea de albine- prieten de na- dejde în sezonul rece!

Folosită încă din Antichitate, mierea de albine conferă gustul dulce în diferite preparate, dar beneficiile consumului trec mai presus de gust. Dintre toate remediile naturale găsite în casă, părinții și bunicii mereu ne-au pus să încercăm mierea de albine și probabil era și favorita noastră. Aparent este și favorita medicilor datorită proprietăților sale.

Una dintre cele mai importante beneficii constă în conținutul bogat în antioxidanți care pot reduce inflamația din organismul nostru și ne protejează împotriva bolilor cardiovasculare și a cancerului. Aceasta poate îmbunătăți nivelul colesterolului din sânge și astfel scade riscul de infarct miocardic.

De asemenea, mierea de albine ajută la scăderea, moderată, a tensiunii arteriale.

Mierea este mai puțin „rea” decât zahărul pentru persoanele bolnave de diabet. S-a demonstrat faptul că mierea de albine crește glicemia mai puțin decât zahărul rafinat. De aceea, pacienții cu diabet ar trebui să consume cu moderație mierea și cât mai puțin zahărul.

Tratamentul local/ topic cu miere a fost folosit încă din Egiptul antic pentru vindecarea rănilor și arsurilor cu rezultate foarte bune, având în vedere că este folosit și în zilele noastre. Oamenii de știință consideră că aceste proprietăți de vindecare provin din efectele antibacteriene și antiinflamatorii, precum și din capacitatea de a hrăni țesuturile din jur. Mai poate fi utilizată și în alte afecțiuni ale pielii precum psoriazisul.

În cazul unei insomnii, mierea poate fi benefică prin eliberarea de serotonină (este un neurotransmițător, care poate îmbunătăți starea de spirit, iar o dată eliberată, organismul o va transforma în melanină, ce îmbunătățește calitatea odihnei pe timpul nopții). De asemenea, în compoziția mierii intră și un aminoacid denumit triptofan, care ajută la reglarea somnului prin inducerea unei stări de liniște. Mierea poate ameliora și unele simptome digestive, precum refluxul acid datorită proprietăților sale antioxidante.

Un alt beneficiu important este ameliorarea tusei. Tusea este o problemă comună atât pentru copii cât și pentru

adulții cu infecții respiratorii, mai ales în sezonul rece. Tusea poate influența negativ calitatea vieții, iar în multe cazuri mierea de albine ameliorează acest simptom alături de medicamentele clasice. Pentru tratarea tusei și durerilor de gât se pot utiliza și diferite combinații de ceaiuri cu miere de albine- ceai de ghimbir, mușetel (ajută la eliminarea secrețiilor bronșice), salvie, cimbru sau mentă.

Este recomandat consumul zilnic de miere de albine, aproximativ 1-2 lingurițe. Este de menționat faptul că se recomandă ca bebelușii sub vârsta de 1 an să nu consume miere de albine deoarece crește riscul de botulism infantil (boală ce poate induce diferite grade de paralizie din cauza sistemului digestiv imatur a celor sub 1 an).

Este important să ne bucurăm cu măsură în această perioadă. Să nu facem excese fie că vorbim de excesul alimentar sau de alcool. Se observă o creștere a numărului de pacienți cu ciroză hepatică toxică (din cauza consumului de alcool) care se prezintă la Unitatea de Primire Urgențe.

Reamintesc importanța distanțării sociale, purtarea măștii de protecție și a unor reguli de bază în aceste vremuri: spălați-vă pe mâini frecvent pentru minimum 20 de secunde cu apă și săpun, nu vă atingeți fața dacă nu v-ați igienizat în prealabil mâinile, când strănuțați sau tușiți acoperiți-vă gura și nasul cu un șervețel, evitați călătoriile care nu sunt absolut necesare.

Dr. Eliza-Isabela Bărbuță

Poliția vă recomandă!

Pentru sănătatea și siguranța dumneavoastră, vă rugăm să respectați toate normele de protecție sanitară și să evitați deplasările în locurile publice care nu sunt necesare. Este o perioadă în care, cu toții, forțe de ordine și cetățeni, trebuie, mai mult ca niciodată, să formăm o singură echipă, în lupta împotriva acestui nou virus.

Sfaturi pentru părinți:

Criminalitatea este un fenomen social și, la fel cu alte fenomene (social, demografic, economic), este alcătuită dintr-o serie de fapte - crimele care au loc în societate, în viața și relația dintre oameni și care, printr-o totalitate lor, formează criminalitatea.

Copiii și circulația:

Pentru prevenirea implicării copiilor în accidente rutiere, Poliția recomandă părinților să-i învețe pe cei mici: să circule numai pe trotuare; să nu staționeze pe bordura trotuarelor, deoarece se pot dezechilibra și cădea în fața mașinilor.

Atenție la buzunare:

În mijloacele de transport în comun: când așteptați autobuzul sau alt mijloc de transport în comun în stații aglomerate, dați dovadă de vigilență și atenție față de conduita persoanelor de lângă dumneavoastră.

Sfaturi pentru prevenirea efracțiilor:

Efracțiile, spargerile de locuințe, magazine, birouri, sedii ale agenților economici, sunt săvârșite de obicei în grupuri de infractori, cu scopul însușirii unor bunuri sau valori. Aceste infracțiuni pot fi prevenite printr-o serie de măsuri.

Prevenire înșelăciuni prin metoda „accidentul”:

Pentru a nu deveni victima acestui gen de înșelăciune, denumită generic „metoda accidentul”, polițiștii atenționează cetățenii să fie prudenți atunci când sunt apelați telefonic de persoane necunoscute.

***Lucrătorii Postului de Poliție Faraoani
vă urează Sărbători fericite!***

**Agent principal David Sorin,
Șef Post de Poliție Faraoani**

Armistițiul de Crăciun: O zi de pace în mijlocul războiului.

La data de 28 iulie 1914 a început Primul Război Mondial. După câteva luni în care au avut loc bătălii sângeroase, în decembrie 1914, cele două armate beligerante de pe frontul de vest au luat decizia de a înceta focul și a sărbători Crăciuniul. Circa 100.000 de militari francezi, britanici și nemți au petrecut împreună.

„Apoi, am plasat chiar mai multe lumânări decât înainte de-a lungul tranșeului nostru de un kilometru, precum și pomi de Crăciun. Britanicii și-au exprimat bucuria lor prin aplauze. Ca majoritatea oamenilor, mi-am petrecut toată noaptea trează. A fost o minunăție, dar oarecum rece noapte”, arăta locotenentul german Kurt Zemisch. În presa vremii s-a menționat faptul că militarii s-au înțeles rapid pentru a respecta aceasta importantă sărbătoare creștină. Pe lângă faptul că au oprit focul, soldații din ambele tabere s-au deplasat în zona neutră unde s-au felicitat. În plus, ei și-au făcut și cadouri constând în alimente, băuturi alcoolice și țigări. Astfel de întâlniri au avut loc și pe frontul de est între austrieci și ruși. „Cred că am văzut una din cele mai extraordinare priveliști ce i-a fost dată unui om să vadă. Urma să deschidem focul asupra lor, când am văzut că nu aveau puști, așa că unul din oamenii noștri a ieșit să îi întâmpine și în cam două minute pământul dintre cele două linii de tranșee roia cu oameni și ofițeri ai ambelor părți, dând mâna și urându-și reciproc un Crăciun fericit”, a povestit și sublocotenentul britanic Dougan Chater. Soldații au cântat împreună

și au băut în jurul focului. Aceștia au jucat și mai multe partide de fotbal. Superiorii lor s-au împotrivit acestor manifestări pentru că se temeau ca pe viitor să nu afecteze activitatea pe front a subordonaților. Militarii au încercat să repete această pace temporară de Paști 1915, iar de Crăciunul din 1915 ele s-au repetat dar la o scară mult mai mică. În anul 1916, de Crăciun nu a mai avut loc nici un fel de fraternizare.

„Ce privești, grupuri de germani și britanici de-a lungul întregii lungimi a frontului. Din întuneric puteam auzi râsete sau vedea chibrituri aprinse, un german aprinzând țigara unui scoțian și invers, făcând schimb cu ele sau cu alte suveniruri. Acolo unde nu puteau vorbi limba, se făceau înțeleși prin semne și toată lumea s-ar fi părut că se împacă bine”, transmitea caporalul John Ferguson, într-o scrisoare trimisă familiei. Armistițiul de Crăciun a durat până în jurul Anului Nou. La aceste evenimente au luat parte nu doar soldați ci și ofițeri. Deși superiorii le dădeau ordine să reia

atacurile, ele erau ignorate de către militari.

„Un lucru cu totul deosebit s-a întâmplat. Unii germani au ieșit cu mâinile ridicate și au început să-și ia unii dintre răniții lor, așa că am ieșit și noi imediat din tranșeele noastre și am început de asemenea să ne aducem și răniții noștri. Germanii apoi ne-au făcut semn și o parte din noi ne-am îndreptat spre ei și am vorbit cu ei, ne-au ajutat să ne îngropăm morții. Acest lucru a durat toată dimineața și am vorbit cu mai mulți dintre aceștia și trebuie să spun că păreau oameni formidabili”, povestea și locotenentul Geoffrey Heinekey. Armistițiul a încetat înainte de Anul Nou, când căpitanul James Dunn a tras trei focuri de armă în aer, iar germanii au răspuns cu două focuri. Mulți soldați au fost atunci amenințați că vor fi executați, deoarece refuzau să se întoarcă pe front. În cele din urmă, luptele au fost reluate între cele două părți, luând sfârșit totul în 1918.

Sursa: www.adevarul.ro

Crăciunul în versuri...

Veniți cu mine să facem un drum până la Betlehem

1. La fiecare ușă Iosif bate
Toate odăile sunt pline.
Nu-i loc să te naști peste noapte
Nu-i vreme, nici vremuri senine.
2. El bate în porți, cerând o cazare,
Un loc de odihnă, de-o noapte.
I-ar prinde mai bine, în loc de mâncare,
Un loc cald și-o cană de lapte.
3. Maria nu mai suportă durerea
Isus în curând se va naște.
Măgarul își drămuiește puterea
Iar steaua coboară și paște.
4. Căci un Fiu ni s-a dat pe vecie,
Încălzit într-o iesle de-o oaie.
Ce Rege conduce o împărăție
În scutec de fân și de paie.
5. E seară de cântec și slavă divină,
Aud la porți colindătorii.
Vin îngeri și oameni ca frați de lumină
În frunte rămân tot păstorii.

6. Iosif! Bate și la mine la poartă
Și-ți voi da un loc pentru Fiul.
N-am daruri lumești, am o soartă
Pe care n-o-nghite pustiu.

7. Căci un Fiu ni s-a dat, prin credință,
Vestea s-o ducem departe.
Că orice om întors prin căință
Trăiește, nu trece prin moarte.

8. Maria surâde, atât de frumoasă,
Grajdul nu o întristează.
Cum nici Crăciunul nu-i bradul din casă,
Isus e tot ce contează.

Celestin Antal

Epidemie de iubire

1. Ai fost trimis, Isuse, pe pământ
s-aduci în lume iubirea Celui Sfânt;
ai fost sărac, umil, disprețuit,
în schimb tu, bun Isuse, ai iubit.
2. Iertarea, pacea, voința Tatălui
Sădit-ai tu-n inima omului.
Însă în inima cea rece, cea de piatră,
n-a răsărit sămânța semănată.
3. Unul ca noi tu, Doamne, -ai vrut să fii,
Să-nveți pe fiecare ce-nseamnă a iubi.
Și-ai reușit; dar cu ce preț bogat...
Căci pentru asta tot sângele-ai vărsat.
4. Ai înviat, în schimb, Doamne; tot din iubire.
Te-ai înălțat. De-atunci a doua ta venire
O așteptăm în fiecare an să vină
Ca să ne umple de iubire, de lumină.

5. Anul acesta, Doamne, oare vii la noi?
Suntem noi răi, dar vrem să fii cu noi.
Sau, Doamne, și față de Tine, oare,
Trebuie să păstrăm ceruta distanțare?

6. Că între noi ne-am distanțat demult.
E-atâta ură, Doamne, pe pământ.
Se dușmănesc, Doamne, fiu cu părinte,
Frate cu frate, Doamne, ...nu-s cuvinte.

7. E lumea izolată de egoism, în sine,
Se bucură la rău și plâng când alții-s bine.
Doar pe alocuri vreun strop de omenie,
Vreun colț uitat de pace, armonie...

8. Oricum, noi te-așteptăm, Doamne, dar
vezi
Când vii să iei măsuri ca să te protejezi,
Că-s aici mulți care te-au lepădat
Și vor să te declare pe tine infestat.

9. Ești înfestat, ești pozitiv, e-adevărat,
Dar de o boală ce de mult am așteptat.
E ceea ce cuprinde și Legea, și Profeții:
E „virusul” iubirii de-aproapele, de Dom-
nul vieții.

10. Deci vino, Doamne, și-acest an, că noi
te vrem,
Căci știm că fără tine nu putem.
Acoperă pământul cu veșnica-ți mărire
Și răspândește-n lume epidemia de iubire.

Pr. Eduard-Paul Amariei

Noapte de Crăciun

1. Noaptea de Crăciun; ce bucurie!
Privesc ieslea, îmi dă har și veselie.
Maria, Iosif, stau îngenuncheați
și ne îndeamnă: veniți! adorați.

2. Noaptea de Crăciun; ce lumină mare!
Sus pe cer o stea călăuzitoare
îndeamnă pe magi la Pruncul Isus
Se aude-o veste chiar din cer de sus.

3. Noaptea de Crăciun; o, ce noapte sfântă!
Un cor îngeresc pe Prunc îl încântă.
Divin pruncușor inima dă-mi mie,
Să-mpart la săraci marea-ți bucurie.

4. Noaptea de Crăciun; ce noapte frumoasă!
Copilași colind din casă în casă,
Îl vestesc pe Prunc, să ne bucurăm
S-a născut Mesia! veniți să-l lăudăm!

Angela Bejan

Gânduri de sfârșit de an

Din ură, numai dragostea ne poate întoarce să nu mai fim cum am fost, să nu mai trăim în ascunzători, să nu ne mai ferim de a ne arăta așa cum suntem. Să nu păstrăm viața, doar pentru plăcerile noastre! Asta nu mai e dragoste; este prăpastia spre care ne îndreptăm. Ori facem ce spune dragostea, ori ne lasă să fim duși de răutăți.

Dragostea trebuie mărturisită, mai întâi prin credință. Dacă este credință, faptele nu contrazic, nu au cum să fie altfel decât crezul.

Dragostea crește văzând cu ochii, ca un bulgăre de zăpadă, când dragostea e împinsă, e rostogolită, devine uriașă, devine o dorință, o împlinire pentru cel care contribuie la dimensiunile ei.

Ce trebuie să faci să simți dragostea? Nu trebuie să mergi departe, să alergi după ea, când vei afla cum arată ea te va bucura o bucată de pâine, o gură de apă, o strângere de mână, deoarece vei înțelege că nu trebuie să faci nimic pentru ca s-o ai; trebuie s-o accepți. Zilele trăite în dragoste sunt trepte spre Dumnezeu, un Dumnezeu drept care vorbește să renunțăm la ego-ul nostru pentru a avea și el un cuvânt de spus. Da, și însingurații iubesc, au dragoste; cu

dragostea lor acoperă mai multe răni, mai întâi acoperă rănilor altora, apoi cu zâmbetele primite acoperă rănilor lor.

Dragostea nu e un căpăstru. Dacă ar fi așa ne-am considera niște robi, niște animale de tracțiune, ne-am considera neiușiți. Dumnezeu n-a făcut din dragoste un căpăstru ca să ne tragă după el, dragostea ne-a făcut liberi, iar cel care renunță la orgoliu și urmează calea ei, trecutul va fi șters, păcatele vor fi șterse, căci e mult mai bine să suportăm judecata lumii, decât judecata lui Dumnezeu.

Să fim buni, să nu cântim, să privim mai des în noi, să nu judecăm anul ce tocmai trece

La Mulți Ani!

Celestin Antal

Urare

Aho, aho, la cap de an
Cum ne-a învățat Traian
Vin acum cu o urare
Pentru cei din Valea Mare,
pentru cei ce sunt în sat,
pentru cei care-au plecat,
pentru mici și pentru mari,
cu toți oameni gospodari.
Așa, live, mai greu s-aduc
Așa că ur pe Facebook.
De-i nevoie, ce sa fac,
Vă urez și pe Whats App.
Și dacă tot se insistă
vă urez și în revistă.
Urare de har și spor
Și de bine tuturor.
Că-n anul ce a trecut
Multe-au mai fost de făcut
Mai sunt și-ncă vor mai fi
Cât pe pământ vom trăi.
Da' ce-am făcut îs făcute,
În rest, Domnul să ne-ajute!
Cu mai bune, cu mai rele,
Mai multe sau puținele,
Dar iată că au trecut
Și un an nou s-a făcut.
Ce-a fost bun să tot mai vie,
Ce-a fost rău, dus pe pustie.
Iară pentru noul an
Vă urez, sper că nu-n van,

De belșug, de sănătate,
De haruri și spor în toate.
Să dea bunul Dumnezeu
Să aveți noroc mereu.
Să fiți mereu bucuroși,
Și senini, și omenoși.
Iar de-o fi să dați de greu
Cereți și-ajutorul său.
Și dacă răspuns n-aflați,
Vă-ndemn să mai insistați.
Eu vă spun și vă promit
Că nu lasă părăsit
Vreun' din noi, copil al său
Care îl roagă la greu.
Vă urez s-aveți de-a face
Cu cei ce bine vin a face
Să n-aveți în al vieții mers
Prietenii din interes.
Să fiți, dar, înconjurați
Doar de cei ce sunt ca frați.
Și nimeni să nu vă-nșele
Cu mai știi ce vorbe rele
Să vă fie casa casă,
Să vă fie masa masă,
Tot cu bucurie-n suflet
Și cu liniște în cuget
Câte pietre la fântână
Tot atâția bani în mână
Și câte ace la brad
Tot atâția bani pe card.
Ghinionul vă ferească,

Boala să vă ocolească,
Iar necazul niciodată
Să nu stea la voi la poartă.
Înc-o dată spor în toate
Viață lungă, sănătate,
Domnul să v-aibă mereu
Întru ajutorul său.
Și acum la încheiere
Vă doresc multă putere
Să fiți mereu fericiți
Și-ntru mulți ani să trăiți.
Iaca sun din zurgălău
Să se-audă-n Chișinău,
dacă sun puțin mai tare
se-aude și-n Valea Mare.
Iaca dau roata de-a dura
Să răsunе urătura,
Că așa-i la noi cutuma
De mult pentru totdeauna
Ca la cumpăna de ani
Să ne urăm: LA MULȚI ANI!!!

Pr. Eduard Amariei

Din partea Primăriei

Acum, la ceas de sărbătoare, gândurile mele cele mai profunde se îndreaptă spre voi toți.

Crăciunul nu este doar o perioadă de libertate și vacanță; este mai mult de atât. Crăciunul reunește familii, împarte bucurii și iubire. Pentru că Nașterea Mântuitorului ne aduce tuturor pace și liniște, zilele acestea sfinte să fim mai buni, mai îngăduitori și să ne lăsăm sufletele cuprinse de căldura harului divin.

Împărtășiți iubire, nu doar obiecte materiale nesemnificative, împărtășiți zâmbete și vorbe bune, împărtășiți ce aveți mai bun și mai frumos de oferit dintre darurile morale pe care le deținem cu totii.

Vă doresc tuturor Sărbători fericite, pline de bucurie și împlinire, iar inimile să vă fie pline de speranță și iubire!

CRĂCIUN FERICIT!

Cu iubire și respect,
Cristina Ciuraru-Pal,
Primar.

INFO: Diverse

-Duminică, 15 Noiembrie, la ora 11.00, s-a celebrat o Sfântă Liturghie de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru roadele câmpului și pentru toți binefăcătorii bisericii.

-Miercuri, 11 Noiembrie s-a celebrat la bisericuța de lemn din cimitir hramul Sfântului Martin.

-Duminică, 6 Decembrie, 68 de copii, tineri și adulți din comunitatea noastră au depus adeziunea în cadrul Acțiunii Catolice.

-Marți, 8 Decembrie, în catedrala „Sfânta Fecioara Maria Regină” din Iași, a fost hirotonit diacon Iulian Cochior, din comunitatea noastră, alături de alți 16 studenți teologi.

Programul liturgic de sărbători

-Joi, 24 Decembrie, Ajunul Crăciunului. Sfânta Liturghie va fi la orele 7:00.

-La orele 21.00 va fi Sfânta Liturghie din Noaptea de Crăciun

-Vineri, 25 Decembrie: Nașterea Domnului nostru Isus Cristos

11.00: Sfânta Liturghie solemnă de Crăciun.

17.00: Sfânta Liturghie de seară, urmată de recitalul de Crăciun.

-Sâmbătă, 26 Decembrie: sfântul Ștefan.

08.30: Sfânta Liturghie a copiilor

11.00: Sfânta Liturghie comunitară

17.00: Sfânta Liturghie a tinerilor

-Duminică, 27 Decembrie: Sfânta Familie: Program de duminică. La orele 11.00 va fi Sfânta Liturghie pentru familiile jubiliare (10, 15, 25...50 de ani de căsătorie).

-Joi, 31 Decembrie: 10:00: Sfânta Liturghie și bilanț, cu Te Deum de mulțumire.

-Vineri, 1 Ianuarie 2021: Anul Nou
11.00: Sfânta Liturghie solemnă de început de an

16.30: Adorație euharistică

17.00: Sfânta Liturghie de seară

-Miercuri, 6 Ianuarie: Epifania Domnului. Va fi program obișnuit de duminică, cu binecuvântarea apei la ora 11.00.

Programul sfințirii caselor și binecuvântării familiilor

-Sâmbătă, 2 Ianuarie: Valea Dragă

-Luni, 4 Ianuarie: Valea de Sus

-Marți, 5 Ianuarie: Valea de Jos I&II

-Joi, 7 Ianuarie: Valea de Jos III și Costița

Sâmbătă, 9 Ianuarie: reprogramări
Ofertele rămân cele din 2020.

Programul începe de la ora 9.00!

**TUTUROR CITITORILOR,
LA MULȚI ANI CU SĂNĂTATE!**

Pagina cu umor

De Crăciun, toată lumea se lăuda că a tăiat porcul, numai Țiganul tăcea într-un colț supărat.

- Dar tu, băi, Romică, n-ai tăiat, mă, porcul..?

- A... ba da, mă. Mare animal! D-abia l-am ținut opt inși! Da' când s-o smucit odată, ne-a aruncat pe toți cât colo și-o zbughit-o pe sub poartă... și dus o fost...

- Iliuță, ce cadou i-ai cumpărat bunicii, ca să i-l pui sub bradul de Crăciun?

- O minge de fotbal!

- O minge de fotbal? Păi, bunica nu joacă fotbal. N-are ce face cu ea!

- Ea cum mi-a cumpărat mie cărți de citit?

- Alo, Mitică, îți urez Crăciun Fericit!!!

- Crăciun Fericit? De ce nu-mi urezi: Mitică Fericit?

Doi copii se întâlnesc în prima zi de școală a noului an 2021:

- Anul trecut, în ajunul Crăciunului, l-am văzut pe Moș Crăciun, zbura cu sania sa trasă de reni prin văzduh, zise Gheorghică.

- Da... și eu făceam în curte un om de zăpadă, răspunse Vasilică, zâmbind ironic.

- Dar unde ai văzut tu zăpadă anul trecut de Crăciun?!

- Dar tu unde l-ai văzut pe Moș Crăciun?!

Scrisoare către Moș Crăciun:

- ...și te mai rog, dragă Moșule, să nu dai parinților mei cadoul pentru mine, ci să mi-l dai mie direct, că anul trecut ei și-au

ținut pentru ei iPhone-ul și nu mi l-au mai dat!

Anul 2021, interviu de angajare:

- Lipsește un an din CV; ce ai făcut în 2020?

- M-am spălat pe mâini!

- Ioane, tu ești prietenul meu cel mai bun! Te bagi la o bătaie dacă se pune problema?

- Pentru tine, oricând!

- Bun... dacă am stabilit asta, mâine, la ora 8, să fii la mine să batem covoarele!

Moș Crăciun în seara de Ajun, către un copil: Ai fost cuminte anul acesta? Tată, moșul asta mă amenință! Sună avocatul!

Culese de **Iuliana Bulai**

COLINDĂM, COLINDĂM...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizont: 1. „Când Iosif și cu ... /săvârșeau călătoria” sau mama Mântuitorului nostru Isus Cristos - „Astăzi s-a născut Cristos / ... chip luminos”; Fiul lui Dumnezeu, a cărui naștere o sărbătorim în fiecare an în ziua de Crăciun. 2. „Fii slăvit, ..., prunc dumnezeiesc; Fiul lui Dumnezeu, căruia i-a fost pus nume după opt zile, așa cum l-a numit îngerul înainte de a fi zămislit - Cei trei regi care, conduși de stea, au venit din Orient în Betleem să se închine Pruncului dumnezeiesc. 3. Numele unuia dintre conducătorii iudeilor care, într-o noapte, a venit la Isus pentru a vorbi - Cursă! 4. „... prunc s-a născut” sau Udrea Nicolae - Orașel la nord de Ierusalim unde, după întoarcerea din Egipt, Isus și-a petrecut copilăria. 5. Strigăt de abatere a vitelor prezente la nașterea lui Isus - A doua notă muzicală - Nu crede în Dumnezeu. 6. Primii

psalmi! - Creștin (fig.) - Spin. 7. Râu în India - Legendă. 8. „...văzură-n zare / din cer o lumină mare” (sg.) - Piticul morții în mitologia Eddelor 9. Document - Alimentul cu care Isus a hrănit câteva mii de oameni flămânzi, înfăptuind astfel una din minunile sale (pl.). 10. Oameni ai lui Dumnezeu din Vechiul Testament care au prezis venirea Fiului Său - Pom fructifer ale cărui roade se dăruiesc cu ocazia colindelor. 11. Țara unde a trăit Isus.

Vertical: 1. Evenimente extraordinare, așa cum este și Nașterea lui Isus Cristos - Pictor și sculptor român (1879 - 1960). 2. Animal care l-a purtat pe Isus la intrarea în Ierusalim (pl) - Sfântă! 3. Tur la dans (reg) - Numele dat celor 12 colaboratori apropiați ai lui Isus (sg). 4. Sunet prelungit folosit în scopul acompanierii în biserică a unei cântări - Localitate rurală - Primii fericiți! 5. Bunurile oferite de cei trei magi (sg) - Carnet de însemnări. 6. Om sărman, nenorocit - Catete! 7. Sfânta Fecioara Maria pentru Isus Cristos - Robul lui Dumnezeu - Pioși (reg). 8. În lege! - Conducător religios al unei comunități mozaice (fem). 9. Perfid ca Iuda care l-a trădat pe Isus - Cina cea de ..., masă luată de Isus împreună cu apostolii săi în seara dinaintea trădării. 10. „O, ... strălucitoare, pe magi tu i-ai condus” - Localitate în Egiptul Antic. 11. Preschimbată în vin de către Isus Cristos la nunta din Cana Galileii - Cei 12 discipoli ai lui Isus (sg).

Dicționar: RSA, NIA, SOAN, NAIN, PAPP, RUC, PII, INU.

Magda Coșa

Comunitatea în imagini

Un nou părinte vicar

Părintele Eugen s-a întors acasă

Micii actori și familiile lor

AC în vizită la bolnavi

Ziua Recunoștinței la Valea Mare

Sărbătoarea sfântului Martin

Un nou diacon la Valea Mare

Adeziune la Acțiunea Catolică